

MONIALAISEN YHTEISTOIMIJUUDEN KARTTA

YHDESSÄ TOIMIMALLA LUOMME SUJUVAMPIA
POLKUJA JA VAHVEMPAA TUKEA.

Lapsen etu keskiössä

**Yhdessä pyrimme pitämään
näistä kiinni:**

**Yhteisesti sovitut
käytännöt, roolit ja vastuut**

**Merkityksellisen
tiedon kulku**

**Yhteinen ymmärrys ja
tavoite**

Dialogi ja luottamus

**Lapsen ja perheen aito
osallisuus**

**Jatkuva arviointi, palaute
ja kehittäminen**

**Lapsi ja perhe
kumppanina**
**Systeeminen katse ja
suhdeperustainen työote**

**Euroopan unionin
osarahoittama**

**MONIALAINEN OSAAMISKESKUS
LASTENSUOJELUN SOSIAALISUUS**

Kuva: Canva

1. Yhteisesti sovitut käytännöt, roolit ja vastuut

- ❑ **Sovitetaan yhteiset käytännöt alusta alkaen**
 - rakennan yhteistyöstä suunnitelmallista ja sujuvaa
 - tunnistan velvollisuuteni ja mahdollisuuteni koota tilanteeseen tarkoituksenmukaisen yhteistyöverkoston yhteisen työn tueksi
- ❑ **Tehdään roolit ja vastuut näkyviksi heti yhteistyön alussa**
 - sanoitan oman roolini, odotukseni ja toiveeni toisen tuesta avoimesti
 - tarkistan oletuksiani ja teen näkyväksi myös jaetun vastuun, jotta vältän turhautumisen ja tulkinvat vastuun siirtämisestä
- ❑ **Rakennetaan yhteinen ymmärrys ja kieli**
 - avaan käsitteitä, jotta vältän väärinymmärryksiä
 - puhun selkeästi ja ymmärrettävästi
- ❑ **Hyödynnetään yhteisiä rakenteita ja toimintamalleja**
 - sovin yhteiset käytännöt esimerkiksi verkostokokouksiin ja muuhun yhteistyöhön
 - varmistan toiminnan johdonmukaisuuden
- ❑ **Tuetaan yhteistyötä yhteisellä oppimisella ja koulutuksella**
 - hyödynnän yhteisiä koulutuksia, materiaaleja ja oppimisympäristöjä
 - vahvistan yhteistä osaamispohjaa, vuorovaikutusta ja reflektiota

Pohdittavaksi

- Millaiset rakenteet tukevat tällä hetkellä hyvää monialaista yhteistyötä?
- Mitä yhteisiä käytäntöjä tai rakenteita meidän tulisi vielä sopia tai vahvistaa?
- Onko meillä selkeä käytäntö siitä, kuka kutsuu verkoston koolle, milloin ja millä perusteella?
- Onko kaikkien toimijoiden rooli ja vastuu riittävän selkeä eri tilanteissa?
- Mistä tunnistamme, että roolit, odotukset tai vastuut ovat jääneet epäselviksi?
- Mitkä teot ja toimintatavat vahvistavat luottamusta eri toimijoiden välillä?
- Mistä syntyy epäluottamusta, ja miten voimme purkaa sitä yhteistyössä?
- Miten toimimme tilanteissa, joissa joku verkoston jäsen kokee, ettei häntä kuulla?

2. Merkityksellisen tiedon kulku

☐ Sovitaan, mitä tietoa ja miten jaetaan

→ jaan lapsen tilanteen kannalta merkityksellistä tietoa sekä omaa osaamistani, arvioitani, havaintojani ja suunnitelmiani yhteisen työn tueksi

☐ Huolehditaan eettisestä ja ajantasaisesta tiedonkulusta

→ huomioin tietosuojan, lainsäädännön ja velvollisuuteni jakaa merkityksellistä tietoa oikea-aikaisesti

☐ Vahvistetaan asiakkaan osallisuutta tiedonvaihdossa

→ jaan tietoa läpinäkyvästi ja lähtökohtaisesti asiakkaan kanssa tai hänen suostumuksellaan

☐ Tuetaan konsultointia ja osaamisen jakamista

→ tuon omaa asiantuntemustani aktiivisesti yhteiseen käyttöön, arvostan toisen osaamista ja tarjoan tukeani yhteistyön onnistumiseksi

Pohdittavaksi

- Onko kaikilla yhteinen ymmärrys siitä, miten lainsäädäntö tukee ja rajoittaa tiedonvaihtoa?
- Ymmärrämmekö, mitä merkityksellinen tieto on ja miten se vaikuttaa toisen toimijan mahdollisuuksiin tukea lasta tai perhettä?
- Miten varmistamme, että tieto liikkuu oikeille toimijoille oikeaan aikaan?
- Miten asiakkaan osallisuus toteutuu tiedonvaihdossa käytännössä?
- Miten jaamme myös omaa osaamistamme, arvioitamme ja havaintojamme yhteisen työn tueksi?

3. Yhteinen ymmärrys ja tavoite

- ❑ **Sovitaan yhteinen tavoite**
→ rakennan yhteistyötä jaetun käsityksen varaan yhteistyön tarkoituksesta, tavoitelluista vaikutuksista ja siitä, mitä kohti yhdessä työskennellään
- ❑ **Rakennetaan yhteistä ymmärrystä**
→ jaan osaamista yli rajojen, tarkistan omia oletuksiani ja pyrin ymmärtämään toisen työn tavoitteita, tehtäviä ja reunaehdoja
- ❑ **Tehdään vastuut näkyviksi**
→ keskustelen avoimesti vastuista, odotuksista ja yhteistyön tarkoituksesta, jotta vältän tulkinnat vastuun siirtämisestä
- ❑ **Nähdään yhteistyö voimavarana**
→ hyödynnän erilaisia näkökulmia ja tarjoan omaa osaamistani aktiivisesti yhteisen tavoitteen saavuttamiseksi

Pohdittavaksi

- Miten varmistamme, että kaikilla toimijoilla on yhteinen käsitys lapsen tilanteesta?
- Miten tunnistamme, jos yhteistyön tavoite alkaa hämärtyä?
- Mistä tunnistamme, että työskentelemme rinnakkain emmekä aidosti yhdessä?
- Miten syvennämme ymmärrystä lapsen tilanteesta yhdessä emmekä vain jaa lausuntoja tai näkemyksiä?
- Mitä hyötyä on siitä, että tutkimme lapsen ja perheen tilannetta yhdessä systeemisesti?
- Milloin olemme onnistuneet luomaan uutta yhteistä tietoa, ja miten se tapahtui?

4. Dialogi ja luottamus

- ❑ **Yhteistyö rakentuu avoimessa, dialogisessa ja kunnioittavassa vuorovaikutuksessa**
→ rakennan yhteistyötä avoimessa, dialogisessa ja kunnioittavassa vuorovaikutuksessa, sillä pelkät rakenteet eivät riitä
- ❑ **Kohtaamme toisemme kuunnellen, ymmärtäen ja kunnioittavan uteliaasti**
→ kuuntelen aktiivisesti, kysyn, tarkennan ja pyrin ymmärtämään toisen työtä ja sen reunaehdot, jotta oletukset ja pettymykset vähenevät
- ❑ **Tuemme moninäkökulmaisuuksia**
→ teen yhteistyössä tilaa keskeneräisyydelle, erilaisille näkökulmille ja näkemyseroille sen sijaan, että oletan tai tulkitson toisen puolesta
- ❑ **Yhteistyön perusta on luottamuksessa, vastavuoroisuudessa ja tasavertaisessa kumppanuudessa**
→ rakennan yhteistyötä luottamuksen, vastavuoroisuuden ja tasavertaisen kumppanuuden varaan
- ❑ **Oma epävarmuus voidaan tuoda näkyviin ilman pelkoa arvostelusta**
→ tuon omaa epävarmuuttani näkyviin ilman pelkoa arvostelusta, mikä vahvistaa avoimuutta ja yhteistä ajattelua
- ❑ **Toivon merkitys tunnistetaan ja sitä vahvistetaan yhteistyössä**
→ vahvistan yhteistyössä uskoa muutoksen mahdollisuuksiin ja tuen toivon rakentumista

Pohdittavaksi

- Miten haluamme käsitellä tilanteet, joissa ammattilaisten näkemykset ovat ristiriidassa?
- Miten pidämme keskustelun turvallisena ja lapsen edun keskiössä?
- Millaiset käytännöt tukevat avoimuutta ja vaikeiden asioiden sanoittamista?
- Miten teemme yhteistyössä tilaa epävarmuudelle, keskeneräisyydelle ja kysymyksille?
- Mikä vahvistaa luottamusta eri toimijoiden välillä arjen yhteistyössä?

5. Lapsen ja perheen aito osallisuus

- ❑ **Toimimme aina lapsi- ja perhelähtöisesti**
 - lapsen ja perheen ääni on yhteistyössä keskiössä
 - varmistan, että lapsen etu ohjaa yhteistyötä ja että lapsi ja perhe tulevat kuulluiksi oman elämänsä asiantuntijoina
- ❑ **Lapsi ja hänen verkostonsa ovat yhteistyössä samanarvoisia toimijoita**
 - rakennan yhteistyötä yhteistoimijuudelle, jossa lapsi, perhe ja verkosto ovat tasavertaisia toimijoita ammattilaisten rinnalla
- ❑ **Suhdeperustainen työskentely ja reflektiivinen työote vahvistavat turvallisuutta**
 - rakennan turvallista yhteistyötä suhdeperustaisella työskentelyllä, reflektiivisellä työotteella ja sensitiivisellä kohtaamisella
- ❑ **Kokemusasiantuntijuutta hyödynnetään tarkoituksenmukaisesti myös monialaisessa työskentelyssä**
 - hyödynnän kokemusasiantuntijuutta silloin, kun se tukee lapsen, perheen ja yhteistyön tavoitteita

Pohdittavaksi

- Miten varmistamme, että lapsi kuuluu eikä vain “näy” verkostossa?
- Miten perheen ääni tulee mukaan, jos heidän näkemyksensä eroavat ammattilaisten näkemyksistä?
- Miten konkreettisesti vahvistamme perheen toimijuutta?
- Miten teemme lapselle ja perheelle näkyväksi sen, miten heidän ajatuksensa vaikuttavat yhteistyön kulkuun?
- Miten luomme turvallisuutta tilanteissa, joissa lapsen tai perheen on vaikea tuoda omaa ääntään esiin?

6. Jatkuva arviointi, palaute ja kehittäminen

- ❑ **Yhteistyötä arvioidaan säännöllisesti**
→ arvioin yhteistyötä säännöllisesti ja huomioin siinä myös lapsen ja perheen kokemuksen sekä palautteen
- ❑ **Juurutetaan toimiviksi todetut käytännöt pysyviksi rakenteiksi**
→ vahvistan toimivia käytäntöjä niin, että ne juurtuvat osaksi pysyviä rakenteita
- ❑ **Reflektiivinen työote ja dialogisuus mahdollistavat yhteistyön yhteisen kehittämisen**
→ hyödynnän reflektiivistä työtettä ja dialogisuutta yhteistyön yhteisessä kehittämisessä
- ❑ **Yhteiset harjoitukset, simulaatiot, case-työskentely ja koulutukset vahvistavat yhteistyötaitoja**
→ hyödynnän yhteisiä harjoituksia, simulaatioita, case-työskentelyä ja koulutuksia yhteistyötaitojen vahvistamiseksi
- ❑ **Toimintaa ja yhteistyötä mukautetaan asiakkaan, yhteistyötahojen ja muuttuvien tilanteiden tarpeiden mukaan**
→ mukautan toimintaani ja yhteistyötä asiakkaan, yhteistyötahojen ja muuttuvien tilanteiden tarpeiden mukaan

Pohdittavaksi

- Miten monialainen yhteistyö voi tukea työntekijöiden jaksamista?
- Milloin yhteistyö kuormittaa – ja miten voimme ehkäistä sitä?
- Miten varmistamme, että hyvät käytännöt eivät jää yksittäisten henkilöiden varaan?
- Miten keräämme ja hyödynnämme palautetta yhteistyön kehittämisessä?
- Mistä tiedämme, että monialainen yhteistyö on tuottanut lapselle parempia tuloksia?
- Miten seuraamme yhdessä sovittujen tavoitteiden toteutumista?

Lapsen asioista vastaavan sosiaalityöntekijän rooli monialaisessa yhteistyössä

Sosiaalityöntekijä toimii monialaisen yhteistyön vastuullisena koordinaattorina, jonka tehtävänä on varmistaa, että lapsen tilanne arvioidaan ja sitä tuetaan kokonaisvaltaisesti eri ammattiryhmien osaamista yhdistäen. Rooli edellyttää sekä ammatillista johtajuutta että kykyä rakentaa dialogista, luottamuksellista yhteistyötä lapsen, perheen ja verkoston kanssa.

Sosiaalityöntekijä on monialaisen yhteistyön moottori, joka koordinoi prosessia, varmistaa lapsen edun ja osallisuuden, kokoaa asiantuntijuuden yhteen ja ylläpitää dialogista, turvallista ja vaikuttavaa työskentelyä.

1. Prosessin johtaja, arvioija ja työn koordinoija

- ✓ Sosiaalityöntekijä varmistaa, että monialainen työ etenee suunnitelmallisesti, tieto kulkee ja toimijat työskentelevät yhteisten tavoitteiden mukaisesti.
 - ✓ Hän vastaa lapsen ja perheen tilanteen kokonaisarviosta tunnistuen riskit, suojaavat tekijät ja tuen tarpeet yhdessä monialaisen verkoston kanssa.
 - ✓ Arvioinnin tukena hyödynnetään yhteisiä menetelmiä ja työvälineitä, kuten Lapsen suojelun AKKUNA – Työväline riskien arvioinnin tueksi
 - ✓ Sosiaalityöntekijä huolehtii siitä, että tarvittavat interventiot, tuki ja lapsen turvaverkko käynnistyvät oikea-aikaisesti ja mahdollisimman varhain.
 - ✓ Hän seuraa, että työskentely on suunnitelmallista, ajantasaista ja lapsen tarpeisiin vastaavaa sekä arvioi työn laatua ja vaikuttavuutta tarvittavia muutoksia tehden.
- Miten ymmärrän tai me ymmärrämme sosiaalityöntekijän koordinaattorin roolin omassa tiimissämme/verkostotyössä?
 - Mitä sosiaalityöntekijän ”vastuullinen johtajuus” tarkoittaa arjen tilanteissa?
 - Missä tilanteissa sosiaalityöntekijä tarvitsee eniten muiden toimijoiden tukea?
 - Miten mittaamme sitä, että monialainen yhteistyö on ollut vaikuttavaa?
 - Mitä voimme parantaa omissa käytännöissämme yhteistyön näkökulmasta?
 - Millaista tukea sosiaalityöntekijä tarvitsee, jotta rooli monialaisessa yhteistyössä olisi selkeä ja jaksamista tukeva?

2. Lapsen edun, osallisuuden ja turvallisuuden varmistaja

- ✓ Sosiaalityöntekijä toimii lapsen edun ajajana ja huolehtii siitä, että lapsella on hänen ikäänsä ja tilanteeseensa sopivia keinoja osallistua ja tulla kuulluksi kaikissa prosessin vaiheissa.
- ✓ Hän varmistaa, että lapsen etua arvioidaan eri näkökulmista ja että prosessi sekä päätökset ovat perusteltuja, läpinäkyviä ja ymmärrettäviä.
- ✓ Sosiaalityöntekijä huolehtii siitä, että lapsen turvallisuus säilyy työskentelyn lähtökohtana kaikissa tilanteissa.

- Miten varmistamme käytännössä, että lapsen ääni kuuluu monialaisissa tapaamisissa?
- Mitä teemme silloin, kun lapsen ja verkoston näkemykset eroavat?
- Miten huomioimme lapsen iän, kehitystason ja yksilölliset tarpeet osallisuuden toteutumisessa?
- Miten arvioimme lapsen etua tilanteissa, joissa eri toimijoilla on erilaisia näkemyksiä?
- Miten varmistamme, että lapsen turvallisuus säilyy työskentelyn lähtökohtana kaikissa tilanteissa?

3. Yhteisen ymmärryksen ja monialaisen yhteistyön vahvistaja

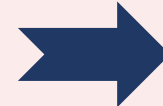
- ✓ Sosiaalityöntekijä huolehtii siitä, että monialainen tiimi muodostaa yhteisen tilannekuvan lapsen tilanteesta, riskeistä, suojaavista tekijöistä ja tuen tarpeista.
- ✓ Hän tukee tiedon kokoamista, jakamista ja jäsentämistä niin, että yhteistyö perustuu yhteiseen ymmärrykseen ja selkeisiin tavoitteisiin.
- ✓ Sosiaalityöntekijä vahvistaa yhteistyörakenteita ja huolehtii siitä, että eri toimijoiden vastuut, roolit ja tehtävät ovat selkeitä.

- Miten hyödynnämme eri ammattiryhmien asiantuntijuuden parhaalla tavalla?
- Miten varmistamme, että kaikilla toimijoilla on sama käsitys lapsen tilanteesta?
- Mitä teemme, jos näkemykset tai ehdotukset ovat ristiriidassa?
- Miten jaamme vastuuta riskien tunnistamisesta monialaisessa yhteistyössä?
- Millaisia välineitä tai rakenteita tarvitsemme arvioinnin tueksi?
- Mitkä arjen asiat helpottavat eniten monialaista yhteistyötä?
- Missä kohdin koemme eniten ”jatkovaa tulkkaamista” tai työtehtävien rajojen epäselvyyttä?

4. Suhdeperustaisen ja dialogisen työotteen ylläpitäjä

- ✓ Sosiaalityöntekijä huolehtii osaltaan suhdeperustaisen työotteen toteutumisesta varmistaen, että työskentelyssä tunnistetaan ja huomioidaan tietoisesti suhteiden merkitys.
 - ✓ Hän rakentaa luottamusta lapsen, perheen ja verkoston välille sekä vahvistaa avointa, kuuntelevaa ja dialogista keskustelua.
 - ✓ Sosiaalityöntekijä hyödyntää suhdeperustaista ja systeemistä työotetta verkostotyössä ja tuo myös ristiriidat turvallisesti käsiteltäviksi.
- Millä konkreettisilla tavoilla rakennamme luottamusta perheeseen ja verkostoon?
 - Milloin dialogi monialaisessa tiimissä onnistuu erityisen hyvin – ja mikä tekee siitä mahdollista?
 - Miten varmistamme, että keskustelu on aidosti dialogista eikä vain tiedon vaihtoa?
 - Miten otamme vaikeat tai ristiriitaiset asiat puheeksi niin, että yhteistyö säilyy?
 - Miten käsittelemme jännitteitä ja ristiriitoja turvallisesti osana yhteistyötä?

Lapsen asioista vastaavan sosiaalityöntekijän rooli monialaisessa yhteistyössä on koota, jäsentää ja johtaa yhteistyötä siten, että lapsen etu pysyy keskiössä, mutta samalla tunnistaa myös oma vaikutuksensa siihen, miten yhteistyö, vuorovaikutus ja yhteinen ymmärrys rakentuvat.

Lapsen asioista vastaava sosiaalityöntekijä ei ole monialaisessa yhteistyössä ulkopuolinen, vaan aktiivinen toimija, joka sekä kokoaa yhteistyötä että vaikuttaa itse siihen, miten lapsen tilannetta ymmärretään, sanoitetaan ja viedään eteenpäin.

Monialaisen yhteistyön ja verkostotapaamisten muistilista

1. Lapsen etu keskiössä

- Pysähdytään aina kysymään: “Mikä on juuri tämän lapsen etu ja miksi?”
- Huolehditaan, että lapsen ääni kuuluu ja hänen näkemyksensä huomioidaan.
- Selvitetään, mitä lapsi kokee, tarvitsee ja toivoo.

“Mikä on juuri tämän lapsen etu ja miksi?”

“Mitä lapsi sanoisi nyt?”

“Mitä tämä merkitsee lapsen arjessa?”

2. Valmistautuminen

- Sovitaan, ketä on mukana ja miten yhteinen työskentely tai tapaaminen toteutetaan.
- Määritellään yhdessä konkreettinen ydinasia.
- Valmistellaan lapsi ja perhe sekä muut toimijat.

“Mikä on lapselle ja perheelle tärkeä ja ajankohtainen asia?”

”Miten toimimme tapaamisessa?”

”Tarvitaanko menetelmää?”

3. Yhteinen tilannekuva

- Käydään läpi ja sanoitetaan tapaamisen yhteinen suunta ja tarkoitus.
- Varmistetaan, että jokainen ymmärtää, miksi kokoonnumme ja mitä kohti pyrimme.
- Emme vaihda vain tietoa, vaan rakennamme uutta ymmärrystä yhdessä tulkitsemalla tietoa ja muodostamalla hypoteeseja.
- Tehdään yhteinen tavoite näkyväksi sanoittamalla ja tarkentamalla se ääneen.

“Mikä on tämän tapaamisen tärkein tarkoitus?”

“Mitä muutosta tavoittelemme?”

“Näemmekö tilanteen samalla tavalla?”

“Miten ilmiö näkyy arjessa eri toimijoiden silmin?”

”Puuttuuko tietoa tai osaamista?”

4. Roolit ja vastuut selkeiksi

- Kerrotaan, mikä on oma tehtävämme. Avoimuus rooleista selkeyttää yhteistyötä.
- Kuunnellaan ja tunnistetaan myös muiden roolit – selkeys tuo turvaa.
- Hyödynnetään eri alojen osaamista ja tuodaan oma osaaminen muiden käyttöön – kukaan ei näe kaikkea yksin.
- Vältetään kilpailua ja toisen puolesta tietämistä.

“Millaista tukea tarvitsen muilta, jotta voin hoitaa oman roolini hyvin?”

“Mitä oletamme toistemme tekevän – ja onko tämä oletus oikea?”

“Mitä tärkeää sinun alasi osaaminen tuo tähän tilanteeseen?”

“Puuttuuko jokin näkökulma?”

“Miten yhdistämme tietomme lapsen parhaaksi?”

5. Lapsen ja perheen osallisuus

- Huolehditaan, että lapsi ja perhe tietävät, mitä tehdään ja miksi.
- Työskennellään heidän kanssaan, ei heidän puolestaan.
- Kohdataan lapsi ja perhe kumppaneina, ei kohteina.
- Rakennetaan ymmärrystä heidän kanssaan.
- Emme tee suunnitelmaa ilman lasta ja perhettä.

“Miltä tämä näyttää lapsen/perheen näkökulmasta?”

“Onko lapsen/perheen ääni tullut aidosti kuulluksi?”

“Mitä lapsi/perhe tarvitsee tueksi juuri nyt?”

6. Vuorovaikutus ja ilmapiiri

- Toimitaan avoimesti, kunnioittavasti ja luottamusta rakentaen sekä siten, ettei tiedetä toisen puolesta.
- Kuunnellaan aktiivisesti ja annetaan tilaa eri näkökulmille, sillä erilaiset näkökulmat mahdollistavat useampia ratkaisuvaihtoehtoja.
- Pidetään keskustelu turvallisena ja käsitellään ristiriitoja rakentavasti.
- Varmistetaan aikaa yhteiselle pysähtymiselle ja reflektiolle.
- Pidetään reflektiossa fokus ydinasiassa.

“Mitä näkökulmaa tai kokemusta emme ole vielä kuulleet?”

“Onko jokin olennainen asia vielä sanomatta?”

”Missä olemme eri mieltä ja miksi?”

7. Systeemisyyys ja suhdeperustaisuus

- Tutkitaan tilannetta yhdessä ennen ratkaisuja ja toimenpiteitä.
- Muodostetaan kokonaiskuva eikä keskitytä vain yksittäisiin oireisiin.
- Kiinnitetään huomiota siihen, miten puhumme ja tutkimme asioita.
- Huomioidaan erilaisten suhteiden merkitys lapsen hyvinvoinnille ja muutokselle.
- Lisätään ymmärrystä myös toisista toimijoista.

“Mitä tilanteen taustalla voi olla?”

“Mitä lapsen suhteissa tapahtuu juuri nyt?”

“Mistä näkyvät haasteet saattavat juontua?”

“Mitä voisimme tehdä vahvistaaksemme lapsen turvaverkkoa?”

8. Tiedonkulku

- Huolehditaan selkeästä ja läpinäkyvästä tiedonkulusta.
- Sovitaan, mitä kirjataan, minne kirjataan ja mitä voidaan jakaa.
- Varmistetaan, että oikea tieto kulkee oikeille ihmisille oikeaan aikaan.
- Pidetään fokus siinä, mikä auttaa juuri tätä lasta tässä tilanteessa.

“Olemmeko kaikki saaneet saman tiedon?”

”Tietävätkö kaikki, mitä on sovittu ja kirjattu?”

“Miten varmistamme tiedon kulun oikeille ihmisille, oikeaan aikaan?”

9. Konkreettiset seuraavat askeleet

- Sovitaan yhteinen tavoite ja suunnitelma jatkolle.
- Varmistetaan, että kaikki ymmärtävät jatkon samalla tavalla.
- Tehdään työskentelystä yhteistä, ei erillisiä ratkaisuja.
- Sovitaan selkeästi: kuka, mitä, milloin ja miten.

“Mitä teemme seuraavaksi – konkretian tasolla?”

“Kenen vastuulla on mikäkin seuraava askel?”

”Mikä tukee tätä lasta parhaiten juuri nyt?”

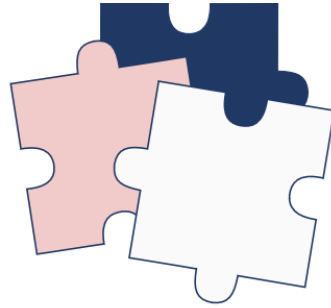
10. Arviointi ja palaute

- Arvioidaan yhdessä tapaamista, työskentelyä ja yhteistyötä.
- Sovitaan, milloin pysähdytään arvioimaan etenemistä ja suunnitelmaa.
- Huolehditaan yhteistyön johtamisesta ja sen jatkuvasta kehittämisestä.

“Mitä opimme tästä?”

“Mitä teemme ensi kerralla toisin?”

“Mistä tiedämme, että olemme matkalla oikeaan suuntaan?”

Monialainen osaamisentuki lastensuojelun sosiaalityössä -hanke

Anu Niemi-Weckström, projektipäällikkö

Katri Turunen, kehittäjäsosiaalityöntekijä

Kaisa Laiti, psykiatrinen sairaanhoitaja

Johanna Mäki, perheterapeutti

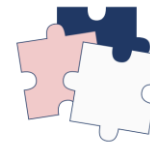

**Euroopan unionin
osarahoittama**

Pohde

Pohjois-Pohjanmaan
hyvinvointialue

**MONIALAINEN OSAAMISENTUKI
LASTENSUOJELUN SOSIAALITYÖSSÄ**